

Sygn. akt: KIO 2274/18

WYROK
z dnia 20 listopada 2018 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Ewa Kisiel
Lubomira Matczak-Mazuś
Małgorzata Matecka

Protokolant: Klaudia Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2018 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 5 listopada 2018 r. przez wykonawcę **J.W., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowy Konserwacja Terenów Zielonych J.W. z siedzibą w Bytomiu przy ul. Władysława Łokietka 4** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – **Zarząd Dróg Miejskich w Gliwicach z siedzibą w Gliwicach przy ul. Płowieckiej 31;**

przy udziale wykonawcy **M. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług Drogowych i Komunalnych „Dromar” M.K. z siedzibą w Stanicy przy ul. Gliwickiej 25,** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. **oddala odwołanie;**
2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę **J.W., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowy Konserwacja Terenów Zielonych J.W. z siedzibą w Bytomiu przy ul. Władysława Łokietka 4 i:**

- 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **J.W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowy Konserwacja Terenów Zielonych J. W. z siedzibą w Bytomiu przy ul. Władysława Łokietka 4** tytułem wpisu od odwołania;
- 2.2 zasądza od wykonawcy **J.W., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowy Konserwacja Terenów Zielonych J. W. z siedzibą w Bytomiu przy ul. Władysława Łokietka 4** na rzecz **Zarządu Dróg Miejskich w Gliwicach z siedzibą w Gliwicach przy ul. Płowieckiej 31** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1986) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Gliwicach.

Przewodniczący:

.....

.....

UZASADNIENIE

Zarząd Dróg Miejskich w Gliwicach z siedzibą w Gliwicach przy ul. Płowieckiej 31 (dalej: „Zamawiający” lub „ZDM”), prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1986) – zwanej dalej "ustawą" lub "Pzp" – postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Oczyszczanie pasów drogowych na terenie Miasta Gliwice w latach 2018-2020”.

Szacunkowa wartość przedmiotowego zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w dniu 27 kwietnia 2018 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 2018/S 082-184189.

Pismem z dnia 25 października 2018 r. przesłanym drogą elektroniczną Zamawiający poinformował wykonawcę J. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowy Konserwacja Terenów Zielonych J. W. z siedzibą w Bytomiu przy ul. Władysława Łokietka 4 (dalej: „Odwołujący” lub „ZUKTZ”) m. in. o unieważnieniu prowadzonego postępowania - w zakresie zadania nr 1 - na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp.

W dniu 5 listopada 2018 r. Odwołujący wniósł do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie od niezgodnej z przepisami ustawy czynności Zamawiającego, polegającej na unieważnieniu postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp w zakresie zadania nr 1.

Odwołujący zarzucał Zamawiającemu naruszenie art. 93 ust. 1 pkt. 1 Pzp poprzez unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w sytuacji, gdy w postępowaniu istnieje oferta Odwołującego, która nie podlega odrzuceniu, a kwestia zasadności i zgodności z prawem dokonania czynności odrzucenia oferty Odwołującego nie została zakończona.

Odwołujący wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu unieważnienie czynności unieważnienia postępowania, bowiem w sprawie nie ma zastosowania przesłanka unieważnienia wskazana w art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp, a tak dokonana czynność w sposób rażąco narusza prawa Odwołującego oraz przepisy ustawy.

W uzasadnieniu Odwołujący wyjaśniał, że w wyniku uwzględnienia skargi przez Sąd, Odwołujący ma możliwość uzyskania przedmiotowego zamówienia, bowiem Zamawiający już dwukrotnie dokonywał wyboru jego oferty, jako najkorzystniejszej, co oznacza, że Zamawiający nie miał żadnych wątpliwości, że Odwołujący spełnia warunki udziału w postępowaniu w zakresie opisanym w specyfikacji istotnych warunków zamówienia (dalej: „siwz” lub „specyfikacja”). Zdaniem Odwołującego nie został on ostatecznie wykluczony z postępowania, a jego oferta nie została w ogóle odrzucona. Nie jest przedmiotem niniejszego odwołania podstawa wykluczenia wykonawcy albowiem ta nie została jeszcze rozstrzygnięta i będzie rozważana przez Sąd Okręgowy w Gliwicach. Istotne w ramach niniejszego odwołania jest natomiast ustalenie, iż Zamawiający dokonał nowej czynności, która ma istotny wpływ na kontynuację postępowania, mimo iż podstawa tej czynności określona w art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy nie jest przesądzona. W piśmie z dnia 25 października 2018 r. Zamawiający wskazał, że dokonał czynności wykluczenia Odwołującego na podstawie postanowień wyroku KIO 1888/18.

Odwołujący wskazywał, że o zasadności uznawania, iż odwołanie jest w pełni zasadne i istnieją podstawy do jego złożenia przesądziło orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej, z którego jego zdaniem wynika, że o braku interesu wykonawcy we wnoszeniu środków ochrony prawnej można mówić jedynie wówczas, gdy oferta danego wykonawcy została ostatecznie odrzucona, tj. został wydany wyrok przez Krajową Izbę Odwoławczą, a wykonawca nie zaskarżył takiego orzeczenia do sądu okręgowego. Wobec tego Odwołujący twierdził, że nie został ostatecznie wykluczony a jego oferta nie została ostatecznie odrzucona to przysługuje mu środek zaskarżenia. Tym bardziej postępowanie nie może zostać unieważnione z powodu braku ważnej oferty.

Odwołujący wskazywał również na takie rozumienie interesu we wnoszeniu odwołania zaprezentowane przez Krajową Izbę Odwoławczą w wyroku z dnia 4 października 2018 r. o sygn. akt KIO 1888/18, a więc wyroku dotyczącym tego zamówienia, które jest obecnie przedmiotem odwołania. Tym samym zdaniem Odwołującego nie mogą do niniejszego odwołania zostać zastosowane odmienne reguły. KIO w sprawie o sygn. akt. KIO 1888/18, a więc wyroku stanowiącym podstawę do unieważnienia czynności wyboru Odwołującego i

podjęcia decyzji o wykluczeniu stanęła na stanowisku, że wniesienie skargi statuuje posiadanie interesu w zaskarżaniu dalszych czynności Zamawiającego podejmowanych w tym postępowaniu. Izba przyznała, że wykonawca Dromar posiada interes w zaskarżeniu wyboru, bowiem jak stwierdziła oferta Dromar na skutek wniesienia skargi (która na dzień rozpatrywania odwołania nie była nawet opłacona, co podnosił Odwołujący) jest uczestnikiem postępowania odwoławczego i może skarżyć pozostałe czynności Zamawiającego. Wobec tego Odwołujący podnosił, że w rozpoznawanym stanie faktycznym tego odwołania mamy do czynienia z identyczną sytuacją faktyczną, polegającą na tym, że wykonawca „wykluczony/odrzucony” wyrokiem Izby wnosi odwołanie na dalsze czynności Zamawiającego. Tym samym złożenie odwołania przez wykonawcę ZUKTZ w jego ocenie jest uprawnione, bowiem czynność unieważnienia nie była zaskarżona w poprzednim odwołaniu. Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej odnosił się jedynie do wykluczenia wykonawcy tak, więc nie można mówić o tym, że unieważnienie postępowania jest np. czynnością wykonaną zgodnie z wyrokiem.

Odwołujący twierdził, że wadliwość podjętej czynności wynika z okoliczności już opisanych wyżej, w tym także w tej części odwołania, która odnosi się do istnienia interesu po stronie wykonawcy do złożenia odwołania. Czynności te sprowadzają się do braku ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie wykluczenia Odwołującego, ale również z faktu, że Zamawiający wcale nie dokonał czynności odrzucenia oferty Odwołującego. Tak, więc w ocenie Odwołującego nie zachodzi okoliczność wskazana w art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp. Wykonawca ZUKTZ zaznaczał również, że nie upłynął termin związania ofertą, a także oferta wciąż skutecznie zabezpieczona jest wadium.

Odwołujący zaznaczał, że art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy stanowi, że Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli nie złożono żadnej oferty niepodlegającej odrzuceniu albo nie wpłynął żaden wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu do wykonawcy niepodlegającego wykluczeniu. Zdaniem Odwołującego przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że jeśli istnieją wątpliwości, co do wykluczenia wykonawcy, a takie istnieć muszą w związku z zapowiedzią zaskarżenia wyroku KIO 1888/18 to brak jest podstaw do zastosowania przesłanki braku ważnej oferty. Ponadto wykonawca ZUKZ wyjaśniał, że złożone odwołanie jest jedynym środkiem ochrony interesów Odwołującego w kontekście dokonanej czynności unieważniania, ponieważ wykonawca nie ma innej drogi prawnej by wstrzymać uprawomocnienie się nowej czynności Zamawiającego.

Odwołujący wyjaśniał, że zamierza wnieść skargę, a zatem Zamawiający nie mógł podjąć decyzji o unieważnieniu postępowania z powołaniem się na przesłankę art. 93 ust. 1 pkt

1 ustawy. Zdaniem Odwołującego zaskarżenie czynności Zamawiającego, polegającej na unieważnieniu postępowania, to jedyny sposób, żeby czynność ta nie uprawomocniła się, a w konsekwencji by wykonawca miał nadal szansę uzyskania zamówienia, a także by skarga na wyrok KIO 1888/18 była rozpatrywana merytorycznie a nieuznana za bezprzedmiotową z uwagi na uprawomocnienie się unieważnienia.

Mając na uwadze powyższe Odwołujący wnosił o uwzględnienie odwołania, bowiem do czasu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w przedmiocie skargi Odwołującego na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej w sprawie o sygn. akt. KIO 1888/18 w postępowaniu istnieje, co najmniej jedna, ważna i niepodlegająca odrzuceniu oferta Odwołującego.

Uwzględniając treść dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia przekazanej przez Zamawiającego, dowody oraz stanowiska i oświadczenia Stron oraz Przystępującego złożone w pismach procesowych oraz na rozprawie, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

Na wstępie Krajowa Izba Odwoławcza stwierdza, że Odwołujący legitymuje się uprawnieniem do korzystania ze środków ochrony prawnej, o którym stanowi przepis art. 179 ust. 1 Pzp, według którego środki ochrony prawnej określone w ustawie przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu, a także innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów niniejszej ustawy.

Z ustaleń dokonanych przez Izbę wynika, że Odwołujący w dniu 2 listopada 2018 r. pokwitował odbiór orzeczenia Izby (zwrotne potwierdzenie odbioru, znajdujące się w aktach sprawy) z dnia 4 października 2018 r. w sprawie o sygn. akt KIO 1888/18 a następnie wniósł do Sądu Okręgowego w Gliwicach skargę na ww. orzeczenie Izby.

Izba nie podziela stanowiska Zamawiającego, który twierdził, że wykonawca ZUKTZ nie ma interesu w uzyskaniu zamówienia w ramach prowadzonego przez Zamawiającego postępowania.

W omawianej kwestii Izba w pełni podziela stanowisko Izby wyrażone w uzasadnieniu wyroku KIO z dnia 4 października 2018 r. zapadłego w sprawie o sygn. akt KIO 1888/18, która

dotyczyła nie tylko tego zamówienia, ale również podobnej sytuacji, dotyczącej interesu we wniesieniu odwołania, z tym zastrzeżeniem, że w roli składającego odwołanie występował wówczas nie wykonawca ZUKTZ a wykonawca M. K., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług Drogowych i Komunalnych „Dromar” M.K. z siedzibą w Stancicy przy ul. Gliwickiej 25 (dalej: „Dromar” lub „Przystępujący”), obecnie przystępujący do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego. W powyższym uzasadnieniu wyroku „odnosząc się do kwestii interesu we wniesieniu odwołania, Izba uznała, iż Odwołujący posiada interes we wniesieniu odwołania. Izba wskazuje na konieczność szerokiego rozumienia interesu we wnoszeniu środków ochrony prawnej, co na gruncie polskich przepisów przekłada się na to, że interesu wykonawcy w uzyskaniu kontraktu nie należy odnosić tylko do „danego postępowania”, ale do „danego zamówienia”. Pojęcie „danego zamówienia” jest, więc pojęciem szerszym od pojęcia samego postępowania o udzielenie zamówienia. Zamówienia bowiem można udzielić nie tylko w wyniku przeprowadzenia jednego postępowania, lecz tych postępowań może być więcej, zwłaszcza w sytuacji, kiedy w wyniku poprzedniego postępowanie w tej samej sprawie nie wyłoniono wykonawcy albo nie udzielono zamówienia. Odwołujący, jako podmiot, który wniósł skargę na wyrok KIO 1600/18, nie utracił statusu wykonawcy i cały czas ma szansę na uzyskanie przedmiotowego zamówienia może, zatem ponieść szkodę na skutek niezgodnych z ustawą decyzji Zamawiającego, a tym samym ma interes w uzyskaniu zamówienia w rozumieniu art. 179 ustawy Pzp. Pogląd ten jest zgodny z poglądem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyrażonym m.in. w wyroku w sprawie C-131/16”.

W kontekście powyższego stwierdzić należy, że pozostawanie w terminie na wniesienie skargi do właściwego sądu okręgowego lub też jej wniesienie przez wykonawcę powoduje, że wykonawca nie traci statusu wykonawcy w postępowaniu, co jednocześnie przekłada się na możliwość skorzystania ze środka ochrony prawnej w postaci odwołania. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, dlatego też Izba stwierdziła, że Odwołujący legitymuje się uprawnieniem do wniesienia odwołania, opisanym w art. 179 ust. 1 Pzp.

Przechodząc do merytorycznego rozpoznania sprawy wskazać należy, że przedmiotem sporu pomiędzy stronami była czynność Zamawiającego, polegająca na unieważnieniu postępowania - w zakresie zadania nr 1 - na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy. Po dokonaniu oceny zarzutu podniesionego w odwołaniu Izba stwierdziła, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp Zamawiający jest zobligowany unieważnić postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli nie złożono żadnej oferty niepodlegającej odrzuceniu albo nie wpłynął żaden wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu od wykonawcy niepodlegającego wykluczeniu, z zastrzeżeniem pkt 2 i 3. Natomiast według przepisu art. 93 ust. 1 pkt 2 i 3 Pzp Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli: w postępowaniu prowadzonym w trybie zapytania o cenę nie złożono co najmniej dwóch ofert niepodlegających odrzuceniu (pkt 2) w postępowaniu prowadzonym w trybie licytacji elektronicznej wpłynęły mniej niż dwa wnioski o dopuszczenie do udziału w licytacji (pkt 3).

Izba wskazuje, że analiza treści przepisu art. 93 ust. 1 Pzp wprost prowadzi do wniosku, że katalog przesłanek unieważnienia postępowania ma charakter katalogu zamkniętego i nie może podlegać wykładni rozszerzającej. W kontekście powyższego na uwagę zasługuje cel prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, którym bez wątplenia jest wybór najkorzystniejszej oferty. Z tych względów instytucję unieważnienia postępowania należy postrzegać w charakterze wyjątku. Co istotne, do wyboru oferty najkorzystniejszej może dojść tylko wtedy, gdy Zamawiający otrzyma, co najmniej jedną odpowiednią ofertę, czyli taką, która spełnia wszystkie wymagania Zamawiającego. Nie ulega wątpliwości, że unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w oparciu o art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy jest czynnością obligatoryjną względem Zamawiającego w sytuacji, gdy w ramach prowadzonego postępowania nie otrzyma on żadnej takiej oferty.

W ocenie Izby właśnie z taką sytuacją mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie. Izba ustaliła, że w wyroku z dnia 24 sierpnia 2018 r. w sprawie o sygn. akt KIO 1600/18 Krajowa Izba Odwoławcza potwierdziła prawidłowość czynności Zamawiającego, polegającej na odrzuceniu oferty Przystępującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp. Kolejny wyrok z dnia 4 października 2018 r. Izba nakazała Zamawiającemu - w ramach zadania nr 1 - wykluczenie z prowadzonego postępowania wykonawcy ZUKTZ na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 16 Pzp. Skutkiem tego, na podstawie art. 24 ust. 4 Pzp należało automatycznie uznać, że oferta wykonawcy wykluczonego (tj. Odwołującego) została uznana za odrzuconą.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że w ramach zadania nr 1 nie złożono żadnej oferty niepodlegającej odrzuceniu, co powoduje wypełnienie się przesłanki, opisanej w art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp, skutkujące koniecznością unieważnienia postępowania.

Izba za nieuzasadnioną uznaje argumentację Odwołującego zasadzającą się na tym, że Zamawiający jest zobowiązany do niepodejmowania czynności unieważnienia postępowania w sytuacji, gdy wyroki Izby zarówno ten z dnia 24 sierpnia 2018 r. o sygn. akt KIO 1600/18 jak również wyrok z dnia 6 października 2018 r. sygn. akt KIO 1888/18 zostały zaskarżone przez wykonawców: Dromar i ZUKTZ do Sądu Okręgowego w Gliwicach.

W zakresie egzekwowania wykonalności orzeczeń Izby podziela argumentację prezentowaną przez Urząd Zamówień Publicznych w opinii prawnej, w której stwierdzono m. in.: „(...) Dodatkowo wskazać należy na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2005 roku (sygn. akt III CZP 85/05), z której uzasadnienia wynika, że jeżeli wyrok Zespołu Arbitrów (obecnie Krajowej Izby Odwoławczej) jest skuteczny i wykonalny, to zamawiający zobowiązany jest go wykonać, a ewentualne wniesienie skargi do sądu nie wstrzymuje jego wykonania. Ustawa Pzp przewiduje ponadto szczególny tryb, w którym dopuszczalne jest żądanie wykonania wyroku, w przypadku, gdy zamawiający uchyla się od wykonania czynności wskazanych w sentencji. Kwestię wykonalności orzeczeń Krajowej Izby Odwoławczej reguluje art. 197 ust. 1 ustawy – Pzp, zgodnie z którym orzeczenie Izby, po stwierdzeniu przez sąd jego wykonalności, ma moc prawną na równi z wyrokiem sądu. Przepis art. 781 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku – Kodeks postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio. Cytowany przepis ustawy Pzp odsyła do przepisu art. 781 § 2 K.p.c. Stosuje się go do orzeczeń Izby (wyroków oraz postanowień kończących postępowanie w sprawie), które są „innymi tytułami” w rozumieniu tego przepisu. Zgodnie ze wzmiankowanym przepisem sąd rejonowy właściwości ogólnej dłużnika może nadać „innym tytułom” klauzulę wykonalności, w następstwie czego stają się tytułami wykonawczymi (art. 776 zd. 2 K.p.c.) i jako takie stanowią podstawę wszczęcia przez wierzyciela egzekucji sądowej. W myśl art. 197 ust. 3 ustawy Pzp sąd stwierdza wykonalność orzeczenia Izby nadającego się do wykonania w drodze egzekucji, nadając orzeczeniu klauzulę wykonalności. O tym czy orzeczenie Izby nadaje się do egzekucji sądowej przesądza jego treść. Wyroki Izby mogą nadawać się do egzekucji sądowej, gdy chodzi o rozstrzygnięcia co do istoty sprawy oraz w przedmiocie kosztów postępowania. Wobec powyższego zasadnym jest stwierdzenie, iż egzekucja wyroków Krajowej Izby Odwoławczej podlega przepisom Kodeksu postępowania cywilnego regulującym postępowanie egzekucyjne i przeprowadzana jest przez właściwe organy egzekucyjne”. (Źródło: Informator Urzędu Zamówień Publicznych nr 9/2012 str. 19-20).

Dostrzec również należy, że jedyną czynnością, której dokonania zakazuje Zamawiającemu przepis art. 183 ust. 1 Pzp - do czasu ogłoszenia przez Izbę orzeczenia

kończącego postępowanie odwoławcze - w przypadku wniesienia odwołania jest zawarcie umowy. A contrario, stwierdzić należy, że Zamawiający jest uprawniony do dokonywania innych czynności w prowadzonym postępowaniu, zarówno w przypadku wniesienia odwołania - przed ogłoszeniem przez Izbę orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze, jak i po jego ogłoszeniu.

W kontekście powyższego Izba uznała, że rację ma Przystępujący, który twierdził, że „po wydaniu przez KIO orzeczenia w sprawie przepisy nie wprowadzają dla zamawiającego już żadnych ograniczeń i nie limitują czynności, które może on dokonywać w postępowaniu. Skoro, więc po wydaniu orzeczenia przez KIO Zamawiający może nawet zawrzeć umowę, udzielając zamówienia wykonawcy, co do prawidłowości oferty, którego może być przecież wniesiona skarga do sądu okręgowego, to tym bardziej Zamawiający może również podjąć decyzję o unieważnieniu postępowania, w którym nie złożono żadnej niepodlegającej odrzuceniu oferty i zabezpieczyć realizację swoich potrzeb poprzez wszczęcie nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. (...) Z przepisów ustawy Pzp nie wynika obowiązek by Zamawiający zobowiązany był każdorazowo czekać na rozstrzygnięcie sądu okręgowego w przedmiocie prawidłowości wyroku KIO, czego domaga się Odwołujący. Żaden z przepisów ustawy Pzp nie nadaje, bowiem skardze suspensywnego charakteru, tym samym prawnie obojętna jest w sprawie okoliczność, że orzeczenie Izby w sprawie o sygn. akt KIO 1888/18 jest nieprawomocne”.

Konkludując, Izba nie stwierdziła naruszenia przez Zamawiającego przepisu art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp, polegającego na nieprawidłowym unieważnieniu postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp w zakresie zadania nr 1.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 192 ust. 1 i 2 Pzp orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp stosownie do wyniku sprawy oraz zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 2, § 3 pkt 1, § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

.....
.....
.....